

σκάπτων τὸν βορδορώδην πυθμένα, ἀλλ' ἀρκεῖται εἰς τὸ νῦν ἀποκόπητη μόνον τὰ φύλλα τῶν θυσιῶν φυτῶν τὰ δύοτα τρώγει. Δὲν θολώνει τὸ ψδωρ, ἀλλὰ τὸ καθιστᾶ διαυγέστερον.

Ίδου μία λειτουργία ύγειονομική του κύκνου.

* Εχομεν εις τὸν δημόσιον κῆπον μιᾶς πόλεως ὅπου οἱ κάτοικοι κάμνουσι τὸν πευπίατον ἢ εἰς ιδιωτικὸν κῆπον πέριξ ἔξοχικῆς ἐπαύλεως μικρὰν τεχνυτὴν λίμνην, υπὲ πλέσσε δέσμῳ, ὡς λέγοισιν οἱ Γάλλοι, χωρὶς νῦν ἔχωμεν ρέον ὑδωρ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐντὸς τῆς λίμνης εὐρισκομένου ἀκινήτου ὕδατος. Ἐντὸς τοῦ ὕδατος θὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου πολλὰ αὐτοφυῆ χόρτα, μεταξὺ τῶν δοποίων γίνεται συναγωνισμός. Ἐντὸς ὀλίγου τὰ ισχυρότερα φυτά ἔχουσιν ἐκτοπίσει τὰ ὀσθενέστερα καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα θνήσκοντα καὶ σπιπόμενα παραγοντινή ἔλιθρη μιάσματα.

Εἰς τί ὁ φείδεται ἡ δυσάρεστος αὕτη κα-
τάστασις; Βεβαίως εἰς τὸ δὲ δὲν ὑπάρ-
χουσιν ἐν τῇ λίμνῃ ζῶα νὰ τρώγωσι τὰ
χόρτα ταῦτα ὀδίγον κατ' ὀδίγον ἐφόδου
σχηματίζονται πρὶν λάθωσι καιρὸν ν' ἀ-
ναπτύσσονται πολὺ καὶ ν' ἀποθνήσκωσι
φυσικὸν θάνατον σπιτόμενα.—”Οταν δημος
ὑπάρχουσι κύκνοι ἐντὸς τοῦ ὄδατος, οὐ-
τοι περιορίζουσι τὴν βλάστησιν τῶν ὄδα-
τοβιών φυτῶν καὶ συντελοῦσι τοιουτοτρό-
πως εἰς νὰ ὑγιάνωσι, νὰ ἀπολιμάνωσι τὸ
στάσιμον ὄδωρ μικρῶν λιμνῶν.

Ηέσον ὡραῖον θὰ ποτὲ έαν εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ζαππείου δους ὑπάρχει ἥδη μικρὰ δεξαμενὴν ὡς εἰδός τεχνικῆς λίμνης εἴχομεν ἐν ζεῦγος κύκνων. Πρόδης τοῦτο ἀπαιτεῖται μόνον νὰ τεθῇ πέριξ τοῦ ὑδατος κιγκλίδωμα χαμηλόν καὶ ἐπὶ τῆς δυχθῆς μικρὰ κομψή στέγη πρός παροχήν σκιᾶς καὶ κατοικίας εἰς τοὺς κύκνους. Οἱ κύκνοι ἥθελον ἵσως πρόσθελκύδει τινάς ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ «καθ' αὐτὸν περιπάτου» συνωδητιζομένου πλήθους νὰ κατέλθωσι πρός τον κῆπον καὶ πρὸ πάντων τὰ παιδία θὰ ἔβλεπον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ θὰ διεσκέδαζον, ὡς τοῦτο ἀλλαχοῦ γίνεται, φίπτοντα δρτὸν εἰς τοὺς κύκνους. Πρέπει δύμως νὰ προσθέσω διτὶ οἱ μικροὶ μέλανες κύκνοι τῆς Αὔστραλίας εἶναι πολὺ καταλληλότεροι διὰ τὸ κλιμά μας ἢ οἱ λευκοὶ κύκνοι τῆς Βορείου Εὐρώπης.

Πατενόλιδος Δημητριάδης

EIKONEΣ

•Ο Τσάρεβιτς

Ο συμπαθέστατος διάδοχος τοῦ ωραίστοκοῦ θρόνου, δὲ μέλλων αὐτοκράτωρ τῆς μεγίστης βαρείου αὐτοκρατορίας, δὲ Τσάροβούς Νικόλαος δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐπανειλημμένως ἥδη μᾶς ἐπεδέκθη ἐις διαφόρους ἐπισήμους περιστάσεις καὶ διέμεινεν ἐφ' ἕκανδυ παρ' ἡμῖν φιλοξενούμενος δὲ γλυκύς, δὲ ἀδρός, δὲ τρυφερός, δὲ χαρίεις βλαστός τῆς ισχυρᾶς γενεᾶς τῶν Ρωμανῶν, εἰς δὲν θὰ περιέλθῃ τὸ βαρὺ φορτίον τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων του. Αλλ' ἡ ἀγγελθεῖδα εἰ-

διδίς ὅτι τὸ βάρος αὐτὸν πρόκειται νὰ τὸ συμβαστάσῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου του μὲ μίαν ἐλληνίδα βασιλοπούλαν, μὲ μίαν κρόνην τῶν Ἀθηνῶν· καὶ αὐτήν, μὲ τὴν ὥραίαν πριγκίπισσαν Μαρίαν,—ἐνώσις τὴν ὅποιαν προεσήμανεν χαριέσταται εἰδυλλιακαὶ σκηναὶ κατὰ τὰ προ. γούμενα ταξειδιά του,—καὶ ὅτι ὁ λαυτρὸς ἀρραβών θὰ ἐπισημοποιηθῇ κατὰ τὴν ἐδῶ τόρα διαμονήν του, περιβάλλει τὴν διφίξιν του δι' ὅλως ἔξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐν τῷ συγχρόνῳ ἐλληνισμῷ. Καλῶς νὰ ἔλθῃ ὁ Τσάοεβίτς!

Νεκόλαος Ιωαννέδης

Ο Νικόλαος Ἰωαννίδης ὑπῆρχεν ἀρχαιο-
ος δικαστικὸς λειτουργὸς ἐκ τῶν εὐδοκι-
μωτέρων. Ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν διατελῶν ὑ-
πάλληλος ὑπηρέτησεν εἰς διαφόρους θέ-
σεις, ἀνῆλθε δὲ μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθ-
μίδων τῆς ὑπηρεσίας. Πρὸ πολλοῦ δὲ δι-
ετέλει ἐπίτιμος ἀντιπρόσεδρος τοῦ Ἀρεί-
ου Πάγου καὶ ἦτο ἐκ τῶν συμβούλων τῆς
Ριζαρείου Σχολῆς. Συνέγραψε πολλὰ νομι-
κὰ βιβλία, ἐκτιμώμενα παρά τῶν δικαστι-
κῶν μεγάλως· ἀλλ᾽ ἔξ αὐτῶν ιδίως τὸν κα-
τέστησε γνωστὸν ὑποθήματά της Πείρα·
διγκῶδες καὶ πολύτομον νομο· εὐρετήριον,
περιλαμβάνον τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρεί-
ου Πάγου κατὰ πεπαιδευμένος κατέλιπε μνή-
μην διὰν ἀγαθήν.

Ἐρείπια Περσεπόλεως

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾶ ἐρείπια τῆς ἐν
Ἀσίᾳ διασῆμου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα
Περσεπόλεως, μελαγχολικούς κίονας ὁρ-
θίους ἐν τῇ ἐρημᾷ καὶ συντρίμματα τῆς
πολυνθόρυβου καὶ μεγάλης ἀλλοτε ἐκείνης
ἐκ τῶν ἐν Ἀνατολῇ πρωτευουσῶν, ἐπι-
ζῶντα αὐτῆς μετὰ αἰῶνας τόσους πῦρ καὶ
εἰδη πυρένα ἐξ ἰχνογραφήματος ἐπὶ τόπου.

Νεκόλαος Μπουνκουβάλας

‘Η εἰκὼν τοῦ Νικολάου Μπουκουβάλα
ἐνθυμιζεῖ ήμεν τὴν ἡρωϊκωτέραν ἐποχὴν
τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, τὴν ἐποχὴν, καθ'
ἢν ἡ ἐν τῷ ἔθνει βράχουσα εὐγενῆς δύνη
παρήγαγε τοὺς τιμωρούς τῶν τουρκικῶν
ἀδικιῶν καὶ τοὺς ιδρυτὰς τῆς ἔθνους
ἀποκαταστάσεως. ‘Η οἰκογένεια Μπου-
κουβάλα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόν-
τος αἰῶνος πγειρε πόλεμον ἔξοντάθεως
κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, ἢ δὲ
ἔθνους Μούσα διὰ τῶν θαυμασίων ἑκείνων
ἀσμάτων τοῦ λαοῦ, περιπαθῶς ἔξυμνυσε
τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις σειρᾶς δῆλης ἔξοχων
πολεμιστῶν, τοῦ Γιάννη, τοῦ Κώστα,
τοῦ Στέφανου Μπουκουβάλα, οἱ δοῦλοι ἐπὶ
τῶν κορυφῶν τῶν Ἀγράφων ὑπερήφανοι
ἀνίδρυσαν τὸν θρόνον τῆς ἑλευθερίας.
Τελευταία ιερὰ προσδοκορά τῆς οἰκογενείας
ταύτης εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἔθνους παλιγ-
γενεσίας ὑπῆρχεν ὁ πατὴρ τοῦ Νικολάου
Μπουκουβάλα, δ ὁ δοῦλος ἀνεσκολοπίσθη
ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Κιουταχῆ. ‘Ο Νικόλαος
Μπουκουβάλας ἐγεννήθη τῷ 1812 ἐν Μπου-
κοβίτσᾳ τῶν Ἀγράφων. Νεώτατος ἦτι
διακοινεῖς ἐν τῇ κατὰ τῶν στασιασάντων

Στράτου καὶ Ζέρδα ἐκστρατείᾳ τοῦ θείου του Θεοδώρου Γρίβα, καθ' ἣν διὰ τολμηρᾶς διαβάσεως τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ ὑπερεφαλάγγισε τοὺς ἐπαναστάτας, ὡνυμάσθη διὰ μιᾶς λοχαγός. Ὑπηρέτησεν ἀκολούθως ὡς ἀρχηγὸς διαφόρων σωμάτων διακριθεὶς ἐπίσης ἐν τῇ καταδιώξει τῆς ληστείας. Μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὀθωνος, ὑπὲρ ἣς εἰργάσθη μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Θεοδώρου Γρίβα, ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐθνισυνέλευσιν ὡς πληρεξούσιος τῆς ιδίας πατρίδος του Εύρυτανίας. Οἱ Ν. Μπουκουβάλας, γόνος αὐτὸς τῆς πολεμικῆς οἰκογενείας, ιδιαζόντα είχε θαυμασμὸν πρὸς τὰ γράμματα· δὲν ήγάπα μόνον τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς σοφίας αὐτῆς ἐνθερμοῦσήν λάτρης. Διὸ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐποιήσατο θυσίας ὑπερανθρώπους ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, πεποιθὼς ὅτι πρὸς ἀληθῆ ἐμπέδωσην τῆς προόδου καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ ἔθνους ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις πρέπει νὰ συμβαίξῃ πρὸς τὴν πραγματικὴν τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἐνίσχυσιν.

Τὸ ἐν Πύλῳ μνημεῖον

Σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἑορτὴ ἐτελέσθη
ἐσχάτως ἐν Πύλῳ. Κατ' ἀπόφασιν τῆς
γαλλικῆς κυβερνήσεως ιδρύθη ἐν Σφα-
κτηρίᾳ μνημεῖον εἰς τοὺς κατὰ τὸ τέλος
τοῦ ἀγῶνος πεσόντας ἐκεῖ γάλλους ἐν τῇ
περιφήμῳ ναυμαχίᾳ τῶν στόλων τῶν
τριῶν συμμάχων δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγ-
γλίας καὶ Ρωσίας πρὸς τὸν τουρκοαγυ-
πτιακόν, καταστραφέντα ἐξ ὀλοκλήρου,
τῆς όποιας ἀποτέλεσμα ὑπῆρχεν ἢ δοια
στικὴ ἀπελευθέρωσίς τῆς Ἑλλάδος καὶ
τὸ πέρας τῆς ἐν αὐτῇ ἐπαναστάσεως. Εἰς
τὴν ἐπὶ τῇ περιφέρει τοῦ ιδρύματος
μνημόδυνον ταύτην τελετὴν παρίστατο
ὁ ἔνταῦθα πρεσβευτής τῆς Γαλλίας καὶ
Μοντολών, δι μετὰ τόσης δεξιότητος καὶ
νοημοδύνης ἀντιπροσωπεύων παρ' ἡμῖν
τὴν κυβέρνησιν της, καὶ μοῖρα γαλλικοῦ
στόλου. Ή ἑορτὴ ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐ-
πισημότητος συμμετασχόντων δεόντων
καὶ τῶν ἡμετέρων, εἰκόνα δὲ τοῦ ιδρυθέν-
τος μνημείου δημοσιεύομεν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ «Αθήναιον» τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλει
ὅτι προσεχῶς ἐκδοθήσεται συλλογὴ «Ω-
δῶν ἐκ τῶν Ἐλλήνων δραματικῶν» μετά
εἰσαγωγῆς καὶ βιβλιογραφίας ὑπό Πολλάρ.
Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει τὸ Ἑλλη-
νικὸν κείμενον τεσσαράκοντα τῶν ὡραιο-
τέρων χορικῶν ὕδων μετά Μετατροπέων
εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐμμέτρως ὑπὸ τῶν κ.
Μπρόουνιγκ, Σουίμπορν καὶ δλλῶν δια-
κεκριμένων πουτῶν τῆς Ἀγγλίας.

— Ἡ πρὸς πολλοῦ ἀναμενομένη νέα ἐκδοσίς τοῦ «Λεξικοῦ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων» τοῦ Σμύθ γενήσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Μόραϊ. Ἡ ἀνθεώροσις τοῦ λεξικοῦ τούτου ἐγένετο ὑπό τῶν κ. κ. Γονάϊτ καὶ Μάρινδιν. «Ἐλαβ-